

[Oluf Pedersen.]

en selvstændig Stat, der skal og vil opbygge vort eget Værn under Hensyntagen til alt foreliggende. Men der offentliggøres i Øjeblikket under stor Opsætning Vilkaarene for dansk Ungdom, som for tre Aar melder sig til et andet Lands Hær. Det staar under saadanne Former, at det paa mig virker som en officiel Opfordring. Dette kan vel ikke være Meningen.

Jeg har ikke noget imod, at de unge prøver Vingerne, tværtimod, men til vor egen Værnepligt herhjemme og ude skal vi bruge mange, og vort Land skulde til enhver Tid gerne have Brug for sine gode unge til fredeligt Virke i civil Tjeneste. Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne bede den højtærede Udenrigsminister gøre Rede for, om det er noget ganske privat, som vi tillader, eller om det er noget af en national Pligt, som man ogsaa nu efterkommer ved at melde sig."

Heraf fremgaar det klart, at paa det Tidspunkt, da den højtærede Forsvarsminister agiterede for Hvervning, stod Partiet Venstre ikke bag ham, i alt Fald ikke Partiets Ordfører.

Om Englands Stilling til denne Hvervning har der været mange Forlydender i Pressen, saa at man ogsaa her fik det Indtryk, at det drejede sig om noget, man havde fundet paa fra dansk Side; det var ikke Engländerne, der kom og ønskede at faa de danske, men det var de danske Myndigheder, i første Linie Forsvarsministeren, der ønskede at stille Mandskab til Raadighed for et fremmed Land. Jeg har saaledes set i et ledende Regeringsorgan, „Frederiksborg Amts Avis“ — det skal være et ganske kort Citat —

Formanden: Ganske kort!

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Ja, det er jo ikke min Skyld, Hr. Formand, at det har været saa længe, inden denne Forespørgsel er kommet paa Dagsordenen! Citatet lyder saaledes:

„Der har foreløbig meldt sig ca. 5 000 unge Mænd, som frivilligt søger Optagelse i den engelske Hær. Hidtil har man ikke i England haft nogen frivillig Fremmedlegion, og det synes ikke helt klart, om man overhovedet ønsker at modtage det danske Tilbud.“

Og derefter fortsætter dette Regeringsorgan:

„Ærlig talt maa det haabes, at man siger Nej.“

Bladet gaar altsaa meget haardt imod denne

Hvervning i en Tid, hvor man selv har Brug for alt Mandskab, og det skriver videre:

„Den Genopbygning, som forestaar efter Krigens Ødelæggelser, kræver ogsaa i Danmark mange Hænder, og det forekommer os at være et nationalt Tab, hvis 5 000 af de mest arbejdssegne, der lige er naaet den Alder, da de skal betale af paa, hvad de har kostet i Barndommens og Oplæringens Aar, nu drager til et fremmed Land. Hvis England stadig var i Krig, kunde man henvise til, at England havde ydet saa stort et Bidrag til Danmarks Befrielse, saaledes at simpel Taknemmelighed maatte kræve Støtte fra vor Side; men nu er Krigen forbi, og England maa kunne opbygge sin egen Krigshær som vi vor.“

Jeg synes, den Betragtning i „Frederiksborg Amt Avis“ er sund, og dette Blad og dette Parti staar jo ikke ene. Jeg kan nævne noget tilsvarende fra et andet Regeringsorgan. . . .

Formanden: Jeg vil dog henstille til den ærede Forespørger ikke at fordybe sig i alt for megen Oplæsning af Aviserne.

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Der skal kun komme det højst nødvendige. Dette Blad skriver:

„Danmark vil i høj Grad have Brug for sin Ungdom, og der er ikke fjerneste Mening i at afgive Titusinder af unge til Krigstjeneste for et fremmed Land, som slet ikke har ønsket denne Tjeneste. Allerede nu kniber det med at faa rekruteret Fagene, og Landbrugets Raab paa Medhjælpere stiger Dag for Dag. Alligevel sidder man i København og sender unge Mænd til Soldatertjeneste i Japan og andre Steder paa Kloden, skønt vi i høj Grad trænger til unge Mænd i Erhvervene herhjemme. Det er. . . .“

skriver „Nordsjællands Venstreblad“

„paa Tide, vi faar Valg, saa vi faar standset denne Regering, der næsten i alle Forhold handler paa Trods af dansk Fornuft og dansk Interesse.“

Det var ogsaa et fremtrædende Presseorgan, og efter dette at dømme synes jeg absolut ikke, den højtærede Forsvarsminister har Regeringen bag sig, og det er det, jeg har lagt Vægt paa: Regeringen har ikke staaet bag dette, og i hvert Fald har Rigsdagen ikke været spurgt. Det havde været naturligt, om det var sket. Nu er jeg jo klar over, at det altid har været saadan, at de Konservative paa saa mange Maader